

TRUDNOŚCI W SPRAWDZANIU ZADAŃ EGZAMINACYJNYCH

Robert Zakrzewski

*Zakład Dydaktyki Chemii i Popularyzacji Nauki Wydział Chemii Uniwersytet
Łódzki*

W egzaminach zewnętrznych w Polsce prace uczniowskie oceniane są przez niezależnych zewnętrznych egzaminatorów przy zastosowaniu procedury oceniania kryterialnego. W tym przypadku najistotniejsze znaczenie dla rzetelności egzaminu ma stabilność posługiwania się kryteriami przez egzaminatorów oceniających prace uczniowskie oraz zapobieganie ewentualnym błędom systematycznym.

Akt oceniania oznacza proces, w który zaangażowany jest egzaminator podejmujący decyzję o poziomie lub stopniu, w jakim oceniany demonstruje lub posiada cechę, która jest przedmiotem oceniania. Egzaminator posługuje się schematem oceniania, którego nieodłączną częścią jest skala (określona w modelu oceniania), jako narzędziem do podejmowania decyzji. Egzaminator, posługując się skalą oceniania, przypisuje egzaminowanym pozycje na skali w zależności od poziomu cechy (umiejętności), która jest przedmiotem pomiaru. Schemat oceniania, procedura oceniania i egzaminator, jeżeli nie są poddawane ciągłemu monitorowaniu, mogą stanowić istotne źródła potencjalnych błędów obciążających wyniki egzaminu.

Obiektywizm sprawdzania i oceniania zadań otwartych może zostać osiągnięty tylko wtedy, gdy egzaminatorzy w całym kraju oceniają prace zdających według tych samych kryteriów przygotowanych przez instytucje odpowiedzialne za egzamin. Pomimo wielu starań Centralnej i okręgowych Komisji Egzaminacyjnych egzaminatorzy sprawdzając prace uczniów borykają się z wieloma problemami i dylematami, zwłaszcza związanymi z oceną zadań otwartych. Podczas wykładu zostaną zaprezentowane i omówione wybrane przykłady problematycznych odpowiedzi uczniów, których ocena nastęrcza egzaminatorom wielu trudności.